

Lovforslaget indledes med et kapitel, der afgrænser, hvem der er berettiget til at udøve apoteksvirksomhed, og de enheder, hvorfra apoteksvirksomheden kan udøves.

Apoteksvirksomhed kan ske såvel fra et apotek som fra filialer, udsalg m.v. De forskellige former for distributionsenheder kan defineres således:

*Apotek* er en organisatorisk selvstændig enhed, der kan forhandle og fremstille lægemidler m.v., i det omfang hvori denne lov bestemmer det, og hvortil kan være knyttet filialer og/eller udsalg m. v. (jfr. nedenfor).

*Apoteksfilial* er en enhed knyttet til et selvstændigt apotek og drevet for pågældende apotekers regning i selvstændige lokaler med et af apotekerens ansat fagligt uddannet personale og med receptekspedition, men uden lægemiddelproduktion.

*Apoteksudsalg* er en enhed, der ligesom apoteksfilialen er knyttet til et selvstændigt apotek og drevet for pågældende apotekers regning i selvstændige lokaler med et af apotekerens ansat fagligt personale, men uden selvstændig receptekspedition.

*Håndkøbsudsalg* er udsalg, der modtager varer fra et bestemt selvstændigt apotek, men som ikke drives for apotekerens regning; det er typisk indrettet hos en anden handlende, som honoreres ved en rabat på de varer, som modtages fra apoteket.

*Medicinudleveringssteder* er ikke lagerførende, men modtager fra et eller flere apoteker adresserede forsendelser, som udleveres til den enkelte patient. Medicinudleveringssteder er ikke nævnt i den gældende apotekerlov, men der findes efterhånden et betragteligt antal, og der er således ikke tale om nogen nydannelse.

Ved lægemiddellovens ikrafttræden er der etableret et »Isotop-apotek«, som kontrollerer og forhandler radioaktive lægemidler. Isotop-apoteket, som organisatorisk er en del af sundhedsstyrelsens lægemiddelfdeling, berøres ikke af forbudet i § 2, stk. 2. Det er i øvrigt hensigten at administrere § 2, stk. 2, på samme liberale måde som den tilsvarende bestemmelse i gældende apotekerlovs § 6, stk. 4, således at der ikke gribes ind over for brugen af ordet »apotek« i sammenhænge, hvor mulighed for forveksling af lægemiddelhandel ikke foreligger.

De hidtidige regler om lægers ret til at distribuere lægemidler og om dyrlægers distributions- og dispenseringsret (gældende apotekerlovs §§ 44 og 45) er erstattet af bestemmelserne i §§ 8 og 9. Dyrlægers ret til at få tilladelse til at dispensere lægemidler foreslås ikke videreført, jfr. dog forslagets § 76 og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget fastsætter de strukturelle rammer for distribution af de lægemidler, hvis forhandling er forbeholdt apotekerne, jfr. lægemiddellovens § 5. Apotekerne forhandler og udleverer også i et vist omfang lægemidler og grupper af lægemidler, som det ikke i henhold til særlige regler herom er forbeholdt apotekerne at forhandle (jern- og vitaminpræparater til dyr, radioaktive lægemidler, naturmedicin, seruminstitutternes præparater m.v.). Med hensyn til apotekernes fremstilling af lægemidler m.v. henvises til kapitel 3 og bemærkningerne hertil.

### Til § 3

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til gældende lovs § 5.

Efter den foreslåede stk. 2 flyttes kompetencen dog fra indenrigsministeren til sundhedsstyrelsen. Baggrunden for denne bestemmelse er ønsket om at undgå, at ordinerende personer gennem tilknytning til virksomheder, der fremstiller eller forhandler lægemidler, ved deres valg af lægemidler påvirkes af denne tilknytning.

Ved administrationen af den gældende bestemmelse er tilladelser i det store og hele givet kulant. Ved administrationen af den her foreslåede bestemmelse ønskes fulgt en mere restriktiv praksis, der lægger vægt på, om den ordinerende persons tilknytning til en lægemiddelvirksomhed er af en sådan karakter, at der er nærliggende risiko for, at den pågældendes ordinationsmønster i væsentlig grad kan påvirkes heraf, eller om virksomheden findes forenelig med den pågældendes praktiske virksomhed som medicinalperson. Når der er givet tilladelse i henhold til denne bestemmelse, vil meddelelse herom som hidtil blive givet i Statstidende.

### Til kapitel 2

Dette kapitel indeholder regler om oprettelse og nedlæggelse samt flytning af de forskellige former for distributionsenheder. Enhederne og disses opgaver er beskrevet i bemærkningerne til kapitel 1. Kapitlet afløser bestemmelserne i den gældende apotekerlovs § 6 og §§ 42, 44 og 45.

På lægemiddelforsyningsrådet gør der sig en række særlige hensyn gældende, idet der er et grundlæggende princip om, at forbrugerprisen på samme lægemiddel skal være ens i hele landet, uanset hvorledes distributionsomkostningerne er i de enkelte dele af landet eller på de enkelte enheder. Samtidig er der et ønske om at tilgodese hensynet til en rimelig landsdækkende apoteksbetje-